

ЛЕКЦИЯ 3

ПРАВИЛА ЗА ПРЕПИСВАНЕ ОТ ТРАДИЦИОННО НОТНО ПИСМО НА "СТЕНОТОН"

Традиционното нотно писмо е свързано с петолиние, върху което са отбелязани ноти с различна трайност и височина. Първа ориентация е необходимо да се получи от съответно отбелязания в началото на петолинието ключ (сол, фа, до и пр.), за да имаме адекватна музиграма на "Стенотон". След ключа в традиционното нотно писмо се отбелязва арматурата, определяща тоналността. В познатия ред тя

може да бъде с диези (фа, до, сол, ре, ла, ми, си) или с bemoli (си, ми, ла, ре, сол, до, фа). При преписване на "Стенотон" се възприема начално отбелязване на знака $\frac{4}{4}$, който съответства на ключа сол $\frac{4}{4}$ и указва, че след него ще се изписва музиграма (за разлика от обикновена стенограмма на даден език). След "стеноключа" $\frac{4}{4}$ се отбелязва число, под което се изписва чертица с наклон нагоре или надолу, ако числото означава диези или bemoli. Числото може да бъде от 1 до 7 в зависимост от арматурата.

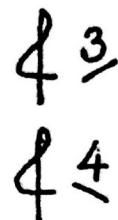
Примери:

В традиционното нотно писмо

Фиг. 3. 1.

При "Стенотон"

Фиг. 3. 2.

По тези примери за упражнение запишете всички тоналности. Очевидно е, че при до мажор и ла минор след $\frac{4}{4}$ не се отбелязва никакво число или наклонена черта.

По-нататък в традиционното нотно писмо отбелязваме метроритмичната дроб $2/4$, $3/4$, $6/8$, $5/4$, $5/8$, $7/8$ и пр.

При "Стенотон" тя се запазва.

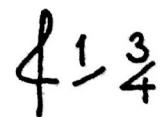
Примери:

В традиционното нотно писмо

Фиг. 3. 3.

При "Стенотон"

Фиг. 3. 4.

За упражнение отбележете 10 примера в различни тоналности и тактови означения двупосочко (от традиционното нотно писмо към "Стенотон", и обратно).

Тактовите разделителни черти при традиционното нотно писмо се спестяват при "Стенотон", като тоновите групи могат да се разделят за по-удобно последващо разчитане или музикално изпълнение.

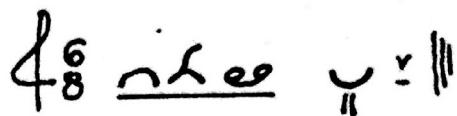
Примери:

В традиционното нотно писмо

Фиг. 3. 5.

При "Стенотон"

Фиг. 3. 6.

В края за по-характерно завършване на музиграмата се изписват три вертикални черти с намаляваща дължина, както е показано на фиг. 3. 6.

Текстовите означения в традиционното нотно писмо се изписват съкратено при "Стенотон". Например Moderato – M-to, Andante – An-te, Sostenuto – Sost и пр.

При традиционното нотно писмо

Хорово~~одно~~

Фиг. 3. 7.

Съответно при "Стенотон"

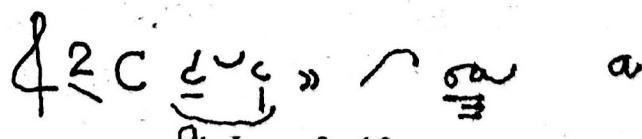
Фиг. 3. 8.

При традиционното нотно писмо

Фиг. 3. 9.

Съответно при "Стенотон"

Фиг. 3. 10.

Заб. В примера повторението на първия такт и в края на фразата е означено с обобщаващата буква д, за да се спести повторното изписване. Това е принцип, който широко може да се прилага в "Стенотон" при преписване от традиционно нотно писмо.

При "Стенотон" се използва само знакът $\frac{4}{4}$, независимо от ключа { Φ , $\textcircled{2}$, $\textcircled{3}$ }, който е в началото на петолинието в традиционното нотно писмо. { $\textcircled{2}$ се използва при виолончело. } Това

става възможно поради записване на тоновата поредица, независима от петолинието и разположението на нотите в него.

Тук могат да се приведат примери от нотно писмо за виолончело, виола, контрабас и пр. и да се съпоставят със съответния запис на "Стенотон" на същите пасажи.